

غزل شماره ۳۱۴

دوش بیماری چشم تو برد از دستم
لیکن از لطفِ لب صورتِ جان می بستم

عشق من با خطِ مشکین تو امروزی نیست
دیرگاه است کز این جامِ هلالی مسم

از ثباتِ خودم این نکته خوش آمد که به جور
در سرکوی تو از پایِ طلبِ ششتم

عافیت چشم مدار از من میخانه نشین
که دم از خدمتِ رندان زده ام تا هستم

دره عشق از آن سوی فنا صد خطر است
تا نگویی که چو عمرم به سر آمد رستم

بعد از اینم چه غم از تیر کج اندازِ حود
چون به محبوبِ کمان ابروی خود پیوستم

بوسه بر دُجِ عشیقِ تو حلال است مرا
که به افسوس و بجا مهر وفا نشستم

صنی لشکریم غارتِ دل کرد و برفت
آه اگر عاطفتِ شاه نکیر دستم

رُتبتِ دانشِ حافظ به فلک بر شده بود
کرد غم خواری شمشادِ بلندت پستم

تفسیر فال

شما فردی با وفاداری مثال‌زدنی هستید که در هیچ شرایطی حاضر نیستید به عهد خود خیانت کنید. تعهد شما به معشوقتان آنچنان عمیق است که تا هر زمانی که لازم باشد، با کمال صبر و استقامت در کنار او می‌نشینید و از عشق و ارادت خود دفاع می‌کنید. در این میان، تیرهای حسودان و رقبا، همگی به خطا رفته‌اند و نتوانسته‌اند بر اراده مستحکم شما تأثیر بگذارند. همچنین، بیماری‌ای که ممکن است شما را آزار دهد، به زودی شفا خواهد

یافت؛ بنابراین، جای هیچ‌گونه نگرانی وجود ندارد. شما باید از غم‌ها رهایی
یابید و با امید و اعتماد به نفس به حاجات خود برسید؛ زیرا آینده‌ای روشن
در انتظار شماست و زندگی دوباره لبخند خواهد زد.

به کوشش : [پارسی دی](#)

منبع تفسیرها: [آلامتو](#) و [سلام دنیا](#)